

Andrzej Kralczyński

Senator z województwa bielskiego

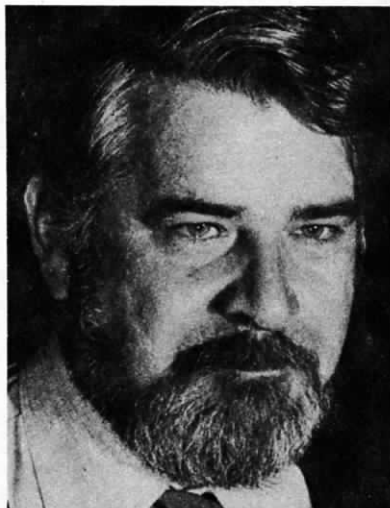
W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 253 681 głosów, czyli 68,96% oddanych głosów ważnych (367 860).

Członek Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą.

Urodził się 29.07.1943 w Warszawie w rodzinie inteligentnej, od pokoleń walczącej o niepodległość Polski. Dziadowie matki zostali zesłani na Syberię po Powstaniu Styczniowym, skąd na początku stulecia wrócili (po amnestii ogłoszonej przez cara) już tylko ich dzieci. Ojciec był żołnierzem podziemia: od października 1939 należał kolejno do SZP, ZWZ i AK; jako oficer AK, ps. „Żuk”, walczył w Powstaniu Warszawskim. W działalności konspiracyjnej zaangażowane były wszystkie siostry matki i wszyscy bracia ojca z wyjątkiem najstarszego Łukasza, legionisty, mjr. WP, który był jeńcem obozu w Kozielsku i najprawdopodobniej zginął w Katyniu.

Ukończył Liceum Ogólnokształcące w Warszawie i Wydział Prawa i Administracji na Uniwersytecie Śląskim. W 1971—1985 był zatrudniony w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej jako specjalista ds. importu.

Od 1980 jest działaczem NSZZ „S”. Był przewodniczącym Komisji Zakładowej w Zarządzie FSM, członkiem prezydium Zarządu Regionu Podbeskidzie, delegatem na I Krajowy Zjazd w Gdańsku-Oliwie, członkiem KK. Od 13.12.1981 członek tajnej Komisji Zakładowej w macierzystym zakładzie pracy, był w okresie od 12.05.1982 do 30.11.1982 internowany w Nowym Łupkowie i Zależu. Po odzyskaniu wolności włączył się do działalności w strukturach podziemnych, był członkiem RKW Podbeskidzie. W kwietniu 1983 został po raz pierwszy aresztowany i był bez procesu więziony aż do amnestii w 1984. Po raz drugi aresztowano go 2.09.1985. W trakcie śledztwa za wydanie oświadczenia do struktur podziemnych o konieczności kontynuowania oporu, opublikowanego w prasie podziemnej Podbeskidzia, został represyjnie przeniesiony do więzienia mokotowskiego, a potem do więzień w Katowicach i Mikołowie. W pokazowym procesie odbytym w marcu—kwietniu 1986 skazany został na 1 rok i 8 miesięcy więzienia. Po uwolnieniu na mocy am-

nestii został mianowany jawnym rzecznikiem RKW. W lutym 1988 wszedł w skład prezydium powołanej wówczas RKO „S” w Regionie Podbeskidzie.

Żonaty; żona Elżbieta, inżynier konstruktor, jest wiceprzewodniczącą KIK w Bielsku-Białej i aktywnym członkiem Biskupiego Komitetu Pomocy dla Represjonowanych i Ich Rodzin; ma dwóch synów: 19-letniego Kamila, studenta, i 16-letniego Kornela, ucznia.